

atiyeno.ir

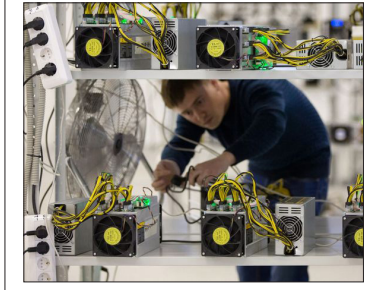
یادداشت

لزوم کنترل عملکرد ماینرهای غیر قانونی

ماینرهای غیر مجاز رمزارز، کماکان به کار خود ادامه می‌دهند. در عمل ثابت شده که هر چیزی از روال عادی خود خارج شود بر کل اکوسیستم اثر منفی و مخرب می‌گذارد. متأسفانه این فضا برای حوزه ارز دیجیتال نیز پیش آمده و روند فعلی موجب شده کل عرصه به سمت جمود برود. چنین مسئله‌ای از تعرفه برقی که شرکت توانیر برای استخراج رمزارز اعلام کرده، نشأت می‌گیرد. از سوی دیگر می‌توان به حمایت‌هایی اشاره کرد که بارها از سوی مسئولان و متولیان امر اعلام شده اما در عمل اتفاق نیفتاده است. در حال حاضر ماینرها و فعالان حوزه رمزارز به سمت غیرقانونی شدن و زیرزمینی شدن حرکت کرده‌اند. اتفاق فوق باعث شده افرادی که قانونی و درست کار می‌کنند، به شدت آسیب ببینند. تأثیر این روند را نه فقط در حوزه استخراج که در حوزه تبادل رمزارز هم می‌توان مشاهده کرد. ما یاد گرفته‌ایم قبل از وقوع اتفاق، به فکر زمینه‌سازی و بسترسازی و پیشگیری نباشیم، به جای آن سراغ قوه قهریه می‌رویم و برخورد می‌کنیم. متأسفانه معمولاً به دنبال محدود کردن هستیم و این رویکرد بسیار آسیب‌زننده است. می‌توانستیم صنعت استخراج رمزارز را به یک صنعت بسیار پردرآمد، جذاب و پررونق تبدیل کنیم؛ صنعتی که می‌توانست به‌فین‌تک کمک کند و به‌عنوان یک نمونه خوب از آن یاد شود، اما در عمل این قدر بد برخورد شد، بد تعامل کردیم و محدود ساختیم که حالا این صنعت در حال مرگ است. این اتفاق به تمام صنایع دیگر قابل تسری است. تا زمانی که به محدودسازی عادت داشته باشیم و فقط یک مدل خاص را بپذیریم، بدون آنکه نظر، ایده و دغدغه دیگران را بشنویم، وضعیت به همین منوال ادامه خواهد یافت. با شنیدن دغدغه‌های همه طرفین، خواهیم دید که خود اکوسیستم برای برون‌رفت از شرایط موجود راهکار ارائه می‌دهد. چه اشکالی دارد دغدغه کسانی که در این حوزه کار می‌کنند مطرح شود؟ البته طی یک سال اخیر درخصوص تبادل رمزارز همراهی خوبی در جلسات و حوزه قانون‌گذاری اتفاق افتاد. اما ورق ممکن است در یک لحظه برگردد و با یک تصمیم اشتباه همه چیز از بین برود. طرح‌های جایزه‌بگیری هم می‌تواند به‌صورت مقطعی مشکلاتی را حل کند. از ۲۲ اردیبهشت‌ماه معرفی ماینرهای غیرمجاز ۵۰ میلیون جایزه دارد، اما این طرح مقطعی است. همین سامانه سوت‌زنی را در نظر بگیرید، پاداشی هم در کار نیست، آیا بعد به شما گزارش می‌دهند که چه اتفاقی افتاد؟ این گونه مدل‌ها را در جایی استفاده می‌کنیم که می‌خواهیم جلوی کسی را بگیریم. می‌توانستیم از ابتدا مسیر را طوری بچینیم که کار به اینجا نکشد. شاید به‌طور مقطعی جواب گرفته شود، اما هر چیزی راه‌حل خود را دارد. ممکن است چندماه بعد از این طرح جایزه بگیری، راه دیگری پیدا شود که این یکی را هم بی‌اثر کند. این طرح‌های جایزه بگیری بیشتر شبیه مورفین عمل می‌کند. برای پیدا کردن راه‌حل قطعی باید به این سؤال پاسخ داد که چرا از همان ابتدا این رفتار به‌وجود آمده است؟ تعرفه برقی و قانون‌گذاری به سمتی رفته که کسب و کارها به‌رغم جذابیت فضا مجبور شدند از طرق دیگری کار را پیش ببرند. استخراج غیرمجاز درست نیست، اما آیا راهکار مقابله با آن، این گونه طرح‌هاست؟ تعرفه بالای برقی باعث شده که ماینرها به‌صورت زیرزمینی کار کنند. این تعرفه باید ترسالم و راه‌های نظارتی هم تقویت شود.

آیا قانون تغییر دستورالعمل اجاره بها به کمک مستأجرین می‌آید

حال اما تلاش‌هایی صورت گرفته تا برای تعیین میزان اجاره‌بها فرمول‌گذاری شود و به نوعی این بخش قانونمندی را تجربه کند. مجید گودرزی، کارشناس بازار مسکن درباره مسائل و مشکلات بازار اجاره‌بها و تغییر فرمول محاسبه آن با هفته‌نامه «آتیه‌نو» به گفت‌وگو نشست که مشروح آن را در ادامه می‌خوانید.

به هر حال لازم است برای شرایط بازار اجاره‌بها فکری جدی شود؛ چرا که مسکن حتی از درمان هم ضروری‌تر است. مردم شاید بتوانند برخی درمان‌ها را به زمان دیگری موکول کنند، اما مسکن را حتی یک شب هم نمی‌توانند به تعویق بیندازند.

مسئله دیگری که مسکن را به یک بخش مهم تبدیل می‌کند این است که در بهای تمام‌شده همه کالاها و خدمات کشور نقش دارد. اما رقابت بخش واقعی اقتصاد با بخش مسکن که جهش‌های بیش از ۸۰ درصدی و ۹۰ درصدی در سال دارد، غیرممکن است. این امر باعث می‌شود بخش مولد اقتصاد تضعیف شود و حدود ۴۰ درصد سرمایه‌های کشور به‌خطر این جهش‌های بی‌حساب و کتاب در بخش مسکن با ارزش افزوده تقریباً صفر رسوب کرده‌اند.

• به نظر شما آیا این قانون قابلیت اجرایی دارد؟ برای ایجاد یک ضمانت اجرایی مناسب چه راهکاری را پیش روی دولت می‌بینید؟

به نظر من نهاد دولت باید محکم، قاطع و بدون مماشات با برهم‌زنندگان بازار مسکن ایران براساس این قانون برخورد کند. از سوی دیگر مقتضی است تا ضمانت‌های اجرایی بیشتری تعریف شود. در قانون فعلی می‌بینیم که تا ۵ بار تخلف به رسمیت شناخته شده، در حالی که نباید این‌طور باشد. ضرورت دارد این قانون جا بیفتد و سوداگری در بخش مسکن از بین برود. رسیدن به این هدف مستلزم آن است که آحاد جامعه در هر جایگاهی تلاش کنند تا از یک طرف به بخش مسکن رونق ببخشند و از طرف دیگر جلوی سوءاستفاده‌های احتمالی را بگیرند.

در هر حال معضل مسکن باید مهار شود، در غیر این صورت اقتصاد رونق نخواهد گرفت؛ به این دلیل که بسیاری مشکلات از مسکن شروع می‌شود. با توجه به تصویب این قانون، باید دستگاه قضا هم با قاطعیت برخورد کند و اجازه ندهد روندهای ناصواب گذشته در حوزه مسکن ادامه یابد.

مسکن را هم فلج و اجتماع ایرانی‌ها را با مشکلات بزرگ متعددی مواجه کرده است.

در گذشته درباره مصوبه سران قوا بهانه این بود که این یک مصوبه است و قانون نیست. در واقع نفوذ مافیای مسکن باعث شده که در ۱۱۵ سال گذشته حتی یک بند قانونی هم برای قیمت‌گذاری منطقه‌ای در زمینه مسکن نداشته باشیم. اما این قانون یک قدم ارزشمند بود تا قیمت‌گذاری از دست مالک و مستأجر خارج شود. نمونه این امر را در مورد تاکسی‌های اینترنتی داشتیم. همیشه شاهد درگیری راننده و مسافر بودیم، اما بعد از آمدن این اپلیکیشن‌ها قیمت‌گذاری از دست راننده و مسافر خارج شد و از همان ابتدا مشخص بود قیمت چقدر است و مسافر یا قبول می‌کرد یا نمی‌پذیرفت.

• قانونی که مجلس تصویب کرده و طبق آن قرار است فرمول اجاره‌بها براساس تورم استانی تعیین شود را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

به هر حال یک طرف بازار مسکن ملاکین هستند. عده‌ای از این افراد در چندسال اخیر و با وجود تلاش‌های جمهوری اسلامی رفتار مناسبی با مستأجران خود نداشتند. در حال حاضر این دسته افراد (بعضاً) قدرت زیادی پیدا کرده‌اند. با این تلاش‌ها و قوانین سعی می‌شود آن‌ها را به بند قانون دریاوریم تا منافع و حدود اختیارات‌شان را به رسمیت بشناسند. البته آن‌ها کماکان سعی دارند جلوی اجرای قوانین را بگیرند و برای‌شان مهم نیست که مردم در چه شرایطی زندگی می‌کنند. در این میان و با وجود تلاش‌های رئیس‌جمهور شهید، قیمت‌گذاری حوزه مسکن، صنعت و اقتصاد

کاهش قطع برق ضایع در تابستان سال جاری

داستان ناترازی انرژی در حوزه برق و مدیریت مصرف آن قدیمی است. در همین زمینه وزارت نیرو امسال هم شرایط را به سمتی برده که برق صنایع (آن هم در قالب برنامه مشخص و به‌صورت یک روز در هفته) قطع شود.

اولین هدف برای جبران ناترازی

آرمان خالقی، عضو هیأت‌رئیس‌ه خانه صنعت و معدن در گفت‌وگو با «آتیه‌نو» درباره آخرین وضعیت برق صنایع و قطعی آن طی سال‌های اخیر گفت: «در چند سال اخیر رویه‌ای در کشور جا افتاده که می‌خواهند ناترازی تأمین انرژی در حوزه برق و گاز را با قطع برق صنایع جبران کنند. اساساً این گونه‌تصور می‌شود که اولین جایی که باید این ناترازی را جبران کند، بخش صنایع است. در همین راستا به محض ایجاد ناترازی برق به سراغ مراکز تجمع واحدهای صنعتی مانند شهرک‌های صنعتی یا صنایع بزرگ رفته و برق این واحدها را قطع می‌کنند تا برق خانگی و شهری قطع نشود.»

او افزود: «این رویه به گونه‌ای ادامه پیدا کرد که در سال گذشته قطعی کامل برق برای صنایع به دور هم رسید یا این که قطعی برق بی‌برنامه، مکرر و بدون اعلام قبلی بود. در برخی مواقع نیز قطعی برق چندین مرتبه در یک روز اتفاق می‌افتاد و خسارات بسیاری به صنایع وارد می‌شد، اما در قانون پیش‌بینی شده بود که اگر قطعی برق ناچاراً باید در مقطعی اتفاق بیفتد، وزارت نیرو و شرکت برق باید

اجاره‌نشینی در ادوار مختلف نه تنها دغدغه جدی بخش قابل توجهی از مردم بوده، بلکه همواره دولت‌ها را نیز درگیر خود کرده است. هر ساله با فرارسیدن فصل تابستان که از آن به‌عنوان فصل جابه‌جایی یاد می‌کنند، این معضل وضعیت بدتری پیدا کرده و قیمت‌ها با افزایش مواجه می‌شود.

فرانک جواد

روزنامه نگار

• در شرایط کنونی وضعیت اجاره‌بها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

بازار اجاره سال‌هاست که قانون خاصی ندارد. اخیراً بر اثر فشار افکار عمومی و رسانه‌ها، مجلس قانونی را در این خصوص تصویب کرده که در نوع خود اولین است. سال ۱۳۵۲ قانونی در حوزه مسکن به تصویب رسیده بود، اما چنین کیفیتی نداشت. این مصوبه، در حوزه قانون‌گذاری یک نقطه روشن است و ابداع خوبی در حوزه مسئولیت‌پذیری دولت در قبال ۳۰ میلیون مستأجر ایرانی است. قانون وق دارای بندهای مختلفی است؛ اول حضور دولت در حوزه قیمت‌گذاری منطقی است که از دو جنبه می‌تواند بسیار ارزشمند باشد. نخست مسئله مالیات‌ستانی دولت و پیشبرد برنامه‌های آن و دوم بحث کنترل اجاره‌بها که کاملاً به‌صورت خودسرانه، غیرقانونی و غیرمنطقی در حال افزایش است.

البته در سنوات گذشته قوانین و مصوبات خوب دیگری مانند مصوبه سران قوا یا قانون مالیات بر خانه‌های خالی و خانه‌های لوکس داشته‌ایم، اما همگی آن‌ها به دلیل عدم کارشناسی درست یا نبود ضمانت‌های اجرایی دقیق نتوانستند مشکلات مردم را در این زمینه حل کنند.

اکنون نگرانی درباره قانون اخیر مجلس این است که قانون تدوین شده تورم مسکن را قانونی کند و به‌جای اینکه باری از دوش مستأجران بردارد، به تورم در این بخش رسمیت ببخشد. در حال حاضر بین قیمت‌هایی که باید باشد و قیمت‌هایی که هست فاصله زیادی دیده می‌شود. با وجود اینکه میانگین هزینه مسکن در سبد خانوارها در جهان حدود ۱۸ تا ۲۳ درصد است، اما در بسیاری مناطق ایران این رقم صددرصدی است. به عبارت دیگر حتی صددرصد درآمد خانواده‌ها هم برای اجاره مسکن کفاف نمی‌دهد. این فشار بی‌امان قطعاً بخش زیادی از رفاه را از میان می‌برد.

گزارش

چند سالی است که قطعی برق صنایع در فصل گرما به‌عنوان راهکاری برای جبران ناترازی انرژی از سوی وزارت نیرو در نظر گرفته می‌شود. انجام این کار فریاد صاحبان صنایع را به آسمان برده که این رویکرد خسارات جبران‌ناپذیری به صنایع و تولید وارد می‌کند.

در سال‌های گذشته این قطعی به صورت ناگهانی، مکرر و بدون اعلام قبلی صورت می‌گرفت و از سوی وزارت نیرو هم خبری از پرداخت خسارت به صنایع نبود. حالا اما شرایط بهبود یافته و در این زمینه همراه با برنامه‌ریزی، قطعی برق به یک روز در هفته محدود شده است. در این میان کارشناسان معتقدند که باید در سال‌ها و دهه‌های گذشته فکری برای جبران این ناترازی و تأمین انرژی می‌شد، اما محدودیت منابع مالی دولت و نبود جذابیت برای بخش خصوصی به دلیل وجود قیمت و تعرفه‌های دستوری در حوزه انرژی سبب شد این اتفاق رخ ندهد و در هر سال ناترازی بیشتری گریبان صنعت برق را بگیرد.

امسال برنامه‌ای مشخص برای قطعی برق صنایع در نظر گرفته شده و طبق آن مقرر است تا قطعی به‌شکل هفته‌ای یک‌بار برای صنایع انجام شود. مصطفی رجبی مشهدی، مدیرعامل توانیر درخصوص قطعی برق شهرک‌های صنعتی گفت: «به‌منظور مدیریت بار تداپییری را برای میزان مصرف برق شهرک‌های صنعتی در نظر گرفته‌ایم که طبق آن این شهرک‌ها شش روز در هفته بدون محدودیت می‌توانند از برق استفاده کنند و تنها با جابه‌جایی جمعه با یک روز کاری فرایند کاری خود را پیش ببرند.»

او با بیان اینکه این موضوع تنها با هدف مدیریت مصرف انجام می‌شود و بخش صنایع نیز همکاری خوبی در این زمینه داشته‌اند، ادامه داد: «با تدابیری که سال گذشته در همین راستا صورت گرفت نه تنها محدودیت جدی برای بخش صنعت اعمال نشد، بلکه شاهد افزایش تولید صنایع کشور نیز بودیم.» البته با وجود این گفته‌های مسئولان مربوطه، فعالان بخش صنعت همچنان بر این نکته تأکید دارند که قطعی برق حتی به شکل یک روز در هفته هم تبعاتی برای صنایع دارد و نباید این قطعی‌ها تنها به صنایع محدود شود.

روندی که به گفته صاحبان صنایع و کارشناسان این حوزه از سال‌های گذشته شرایط بهتری به همراه دارد. با این وجود هم‌زمان راهکارهایی هم برای به حداقل رساندن خسارات وجود دارد که نباید از آن‌ها غافل شد.

هفته برنامه‌ریزی کرده و حتی در روزهای تعطیل نیز فعال بودند، ناچاراً تولید خود را کاهش داده‌اند.» او در پاسخ به سؤالی درباره اینکه آیا راهکار دیگری برای صنایع مختلف به اقتضای نوع تولید و روند کاری‌شان در نظر گرفته شده که خسارت‌شان را به حداقل برساند، بیان کرد: «به هر روی مسئولیت این امر با وزارت نیرو به‌عنوان یک شخصیت حقوقی است؛ چرا که این وزارتخانه در زمانی که باید ظرفیت‌های مربوط به تأمین انرژی را برنامه‌ریزی و پیش‌بینی می‌کرد، این وظیفه خود را انجام نداده است. در حال حاضر نیز اگر بخواهیم این مشکل را ریشه‌ای حل کنیم، باید این دستگاه متولی برای جبران کسری انرژی که دارد، برنامه‌ریزی کند تا زیرساخت‌های دارای توجیه اقتصادی را فراهم کند. در این شرایط و بر اثر خشکسالی ظرفیت سدهای کشور که مولد برق آبی هستند، کاهش یافته و برای جایگزینی آن باید مولدهای حرارتی یا انرژی‌های تجدیدپذیر را برنامه‌ریزی کرده و توسعه دهیم.»

وظیفه متولی برق برای تأمین صنایع

قائم‌مقام خانه صنعت، معدن و تجارت ایران گفت: «وزارت نیرو باید به‌عنوان متولی در این زمینه سرمایه‌گذاری کند یا برای سرمایه‌گذاری که حاضرند در این حوزه مشارکت داشته باشند، مشوق‌هایی در نظر بگیرد تا در زمینه ایجاد نیروگاه‌های برق سرمایه‌گذاری کنند. این برنامه، وظیفه وزارت نیرو است که نیاز به سیاست‌گذاری دارد تا در بازه زمانی مشخص به این هدف برسد و بتواند ناترازی انرژی را در کشور جبران کند.» خالقی ادامه داد: «در کوتاه‌مدت و اورژانسی هم وزارت نیرو می‌تواند زمینه و بستر را برای شرکت‌ها و صنایع مصرف‌کننده برق تأمین کند تا آن‌ها بتوانند به صورت کنسرسیومی نیروگاه‌هایی را در اندازه تأمین انرژی خودشان تأسیس کنند که در زمان قطعی برق بتوانند به‌صورت رزرو و جبرانی فعالیت کنند و مازاد آن را در دیگر بازه‌های زمانی به شبکه برق تزریق کرده و بفروشند.» به گفته او در شهرک‌های صنعتی یا مراکز تجمع صنایع می‌توان زمین‌هایی را به‌صورت رایگان یا با درنظر گرفتن سوسپدیهایی در اختیار صنایع قرار داد تا بتوانند با هزینه بسیار کمتری نیروگاه مد نظر وزارت نیرو و تأمین‌کننده انرژی را تأسیس کنند.»